

गलाती

1

2

3

4

5

6

अध्याय 1

पावल, प्रेरितबाट प्रणाम । प्रेरितहुनलाई, मलाई न त मानिसहरूले चुने न म कुनै मानिसद्वारा पठाइएँ । येशू ख्रीष्ट अनि पिता परमेश्वरले नै मलाई प्रेरित नियुक्त गर्नु भएको हो । परमेश्वर नै एक हुनुहुन्छ जसले येशूलाई मृत्युबाट बौराई ल्याउनु भएको थियो ।

2 मसित भएका सबै ख्रीष्ट भाइहरूबाट गलातियामा भएका मण्डलीहरूलाई प्रणाम ।

3 परमेश्वर पिता र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टले तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति दिउन ।

4 परमेश्वर र हाम्रा पिताको इच्छा अनुसार यस वर्तमान दुष्ट संसारबाट हामीलाई छुटकारा दिनको लागि उनले आफैलाई हाम्रा पापहरूका निम्ति बलि दिए ।

5 उनको सदा सर्वदा महिमा होस् । आमिन ।

6 केही समय अघि परमेश्वरले तिमीहरूलाई उनको अनुसरण गर्नु बोलाए । उनले तिमीहरूलाई आफ्नो अनुग्रहले बोलाए जुन ख्रीष्ट मार्फत आँउछ । तर अहिले तिमीहरूलाई देखेर म छक्क परें कि तिमीहरूले बाटो बिराएका छौ र अर्कै सुसमाचारमा विश्वास गर्न थालेका छौ ।"

7 वास्तवमा, कुनै अर्को सुसमाचार साँचो छैन । तर कति मानिसहरूले तिमीहरूलाई अल्मल्याइरहेका छन् । तिनीहरू ख्रीष्टको सुसमाचारलाई अर्को तिर बदल्न चाहन्छन् ।

8 हामीले तिमीहरूलाई साँचो सुसमाचार भनेका छौं । यसैले हामी त के स्वर्गका स्वर्गदूतले पनि अर्कै सुसमाचार भन्छन् भने उसमा विश्वास गर्नु हुँदैन ।

9 हामीले यो अघि नै भनिसकेका छौं । र अहिले पनि भन्दैछु । तिमीहरूले साँचो सुसमाचारलाई स्वीकार गरिसकेका छौ । यसर्थ यदि कसैले तिमीहरूलाई मुक्तिको अर्कै उपाय बताउँछ भने त्यसको विरोध गर्नुपर्छ ।

10 अनि के मलाई नै स्वीकार गर्नु भनी मानिसहरूलाई मैले विश्वास गराउने चेष्टा गर्दैछु भन्ने तिमीहरू सझिन्छौ? होइन! मैले परमेश्वरलाई मात्र खुशी पार्ने चेष्टा गर्दैछु । मैले मानिसहरूलाई खुशी पार्न चाहेको छु र? यदि अझै मानिसहरूलाई नै खुशी पार्ने चेष्टा गर्दै थिएँ भने म येशू ख्रीष्टको सेवक बन्ने थिइनँ ।

11 दाज्यू-भाइहरू हो! म इच्छा गर्छु कि तिमीहरूले जान, जुन सुसमाचार मैले प्रचार गर्ने त्यो मानिसले बनाएको होइन ।

12 मैले मानिसहरूबाट सुसमाचार पाइनँ । कसैले मलाई सुसमाचार सिकाएको होइन । येशू ख्रीष्ट आफैले मलाई यो प्रकट गर्नु भएको हो ।

13 मेरो बित्तिको जीवन बारे तिमीहरूले सुनिसकेका छौ । म यहूदी धर्म मान्ने थिएँ । मैले परमेश्वरको मण्डलीलाई खुबै सताएँ । म मण्डलीलाई भत्काउने कोशिश गर्थेँ ।

14 म यहूदी धर्ममा विश्वास गर्थेँ । म यहूदी धर्मको नेता बन्न लागेको थिएँ । मैले मेरा समकालीन नव युवक यहूदीहरूलाई उछिनेको थिएँ । पुराना रीति-थिति मान्न म अरुभन्दा ज्यादा जोशीलो थिएँ । ति सब रीति-रिवाजहरू हामीले आफ्ना पुर्खाहरूबाट पाएका थियौं ।

15 तर म जन्मनु भन्दा अघि नै परमेश्वरले मेरो लागि यो योजना बनाएका रहेछन् । यसकारण उनले उनको अनुग्रहले मलाई बोलाए ।

16 परमेश्वरले मलाई आफ्ना पुत्रको सुसमाचार अयहूदीहरू माझ भन्न इच्छा गरे । यसैले परमेश्वरले मलाई आफ्ना पुत्रको दर्शन गराए । परमेश्वरले बोलाउँदा मैले कसैबाट कुनै सल्लाह र सहायता लिइनँ ।

17 न त म भन्दा अघि प्रेरित हुनेहरूलाई भेटन गएँ । तर, अबेर नगरी म अरब देशमा गएँ र त्यहाँबाट दमस्कस शहरमा

फर्केर आएँ ।

18 तीन वर्षपछि म यरूशलेम गएँ, म पत्रुसलाई भेट्न चाहन्थे । पत्रुससित म पन्ध्र दिन बसे ।

19 मैले अरु प्रेरितहरूलाई भेटिँदै-खालि याकूबलाई भेटे जो प्रभुका भाइ हुन् ।

20 परमेश्वर जान्दछन् मैले लेख्न लागेका यी कुराहरू झुटा होइनन् ।

21 तब म सिरिया र सिलिसिया गएँ ।

22 यहूदीयामा ख्रीष्टका मण्डलीले यसभन्दा अघि मेरो अनुहार देखेका थिएनन् ।

23 मेरो बारेमा तिनीहरूले खालि यति सुनेका थिए: “यस मानिसले हामीलाई खुब सताउने गथ्र्यो तर उही नै अहिले मानिसहरूलाई त्यही विश्वासका कुराहरू गरिहिँडछ जुन विश्वासलाई उ नष्ट गर्ने प्रयास गर्थ्यो ।”

24 यी विश्वासीहरूले मेरो कारणले परमेश्वरको धेरै प्रशंसा गरे ।

अध्याय 2

चौध वर्ष बितेपछि बर्णाबाससित म फेरि यरूशलेम गएँ । र तीतसलाई साथमा लगेँ ।

2 म गएको कारण परमेश्वरले मलाई त्यहाँ जानै पर्ने देखाउनु भयो । मैले विश्वासीहरूका अगुवाहरूलाई त्यहाँ भेटेँ । जब हामी एकान्त भयौँ मैले तिनीहरूलाई त्यही सुसमाचार व्याख्या गरेँ जुन म अ-यहूदीहरू माझ प्रचार गर्छु । तिनीहरूले मेरो काम बुझ्नु भन्ने म चाहन्थेँ जसमा कि मेरा विगतका कामहरू र वर्तमानका प्रयासहरू खेर नजाऊन् ।

3 तीतस मसितै थिए । तीतस ग्रीक थिए । तर ती विश्वासीहरूले तीतसलाई खतना गर्नु कर लगाएनन् । हामी यस्तै समस्याहरू बारे कुरा गर्न चाहन्थ्यौँ, किन कि कतिपय अविश्वासीहरू गुप्त रूपले हाम्रा दलमा पसेका थिए । ख्रीष्ट येशूमा हाम्रो स्वतन्त्रता बुझ्न तिनीहरू जासूस बनेर पसेका थिए ।

4

5 तर हामी ती झुटा भाइहरूले चाहेका कुरामा अलिकति पनि झुकेनौँ जसमा कि तिमीहरूमा सुसमाचारको सत्यता रहिरहोस् ।

6 तर ठूला-बड मानिसहरूले मैले प्रचार गरेको सुसमाचारलाई अदल-बदल गरेनन् । तिनीहरू “ठूला-बडा” होलान् कि नहोलान् त्यसले मलाई केही फरक पर्दैन । परमेश्वरका निम्ति सबै एक समान छन् ।

7 तर ती नाइकेहरूले देखे कि परमेश्वरले पत्रुसलाई यहूदीहरू माझ अनि मलाई गैर-यहूदीहरू माझ सुसमाचार प्रचार गर्न लगाउनु भयो

8 परमेश्वरले पत्रुसलाई यहूदीहरूको प्रेरित भएर काम गर्नु लगाउनु भयो । अनि मलाई पनि गैर-यहूदीहरूको प्रेरित भई काम गर्न लगाउनु भयो ।

9 याकूब, पत्रुस र यूहन्ना अगुवा जस्ता मानिन्छन् । तिनीहरूले बुझे कि परमेश्वरले मलाई विशेष वरदान दिनु भएकोछ । यसकारण तिनीहरूले बर्णाबास र मलाई स्वीकार गरे । तिनीहरूले भने, “पावल र बर्णाबास, हामी मान्छौँ कि तिमीहरू ती मानिसहरूकहाँ जाऊ जो यहूदी होइनन् र हामी चाहिँ यहूदीहरू माझ जान्छौँ ।”

10 तिनीहरूले हामीले एउटा कुरो भने कि गरीबहरूलाई सहायता गर्न नभुल्नु । अनि मैले त्यो कुरा गर्ने भरसक प्रयास गरेको छु ।

11 जब पत्रुस एन्टिओकमा आए । उनले केही यस्तो काम गरे जो सरासर भूल थियो । त्यसैकारण मैले उनको आमने-सामने विरोध गरेँ किनभने उनी भूलमा थिए ।

12 यो कसरी भयो भने: जब पत्रुस पहिलो पटक एन्टिओकमा आए उनी गैर-यहूदीहरूसँग खाए अनि बसे । जब याकूबकहाँबाट केही यहूदीहरू आए पत्रुसले ती गैर-यहूदीहरूसित संगत गर्न छोडे । उनले आफूलाई गैर-यहूदीहरूदेखि अलग राखे, उनले तिनीहरूसित खानु छोडिदिए । किन? किनभने उनी यहूदीहरूसँग डराए । जसले सबै गैर-यहूदीहरूले खतना गर्नु पर्छ भनी विश्वास गर्थे ।

13 त्यहाँ भएका अरु यहूदी ख्रीस्टियनहरूले पनि पत्रुसको कपटीपनमा साथ दिए । बर्णाबास पनि तिनीहरूबाट प्रभावित भए अनि एक कपटीले जस्तो काम गरे ।

14 मैले यी यहूदीहरूको मन विचारे । उनीहरूले सुसमाचारको सत्यतालाई पछ्याइरहेका थिएनन् । यसकारण सारा मण्डलीकहरूको सामुन्ने मैले पत्रुसलाई भने: “पत्रुस तिमी यहूदी हौ । तर यहूदीले जस्तै तिमीले आफ्नो जीवन बिताइरहेका छैनौ । तिमी गैर-यहूदीहरू सरह बसिरहेका छौ । यदि यसो हो भने तिमी किन गैर-यहूदीहरूलाई यहूदीहरू जस्तो बाँच्न कर लगाउँछौ?”

15 हामी यहूदीहरू जन्मैका यहूदी हौं, गैर-यहूदी पापीहरू जस्ता होइनौं ।

- 16 हामी जान्दछौं, व्यवस्था मान्दैमा कोही पनि परमेश्वरको अघि धर्मी बन्दैनौं। येशू ख्रीष्टमा विश्वास गरे मात्र मानिस परमेश्वरमा धर्मी बन्न सक्छ। यसकारण हामी पनि येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्छौं। अनि परमेश्वरको माध्यममा ख्रीष्टमा विश्वास राखेर नै हामी परमेश्वरको सेवक बनेकाछौं, व्यवस्था मानेर होइन। किन कि व्यवस्था मानेर मात्र कोही पनि धर्मी बन्न सक्दैन।
- 17 धर्मी बन्न हामी ख्रीष्टमा विश्वास गरौं। यसबाट हामी पनि पापीहरू थियौं भन्ने स्पष्ट छ। तब के ख्रीष्टले हामीलाई पापी बनाउँछन्? पक्कै होइन।
- 18 यदि मैले फेरि त्यही छोडिसकेको व्यवस्था प्रचार गर्ने भने मैले स्वीकारें कि मैले व्यवस्था भङ्ग गर्ने।
- 19 व्यवस्थामा बाँच्न मैले त्यागीसकेकोछु। त्यही व्यवस्थाले मलाई मार्यो। ती व्यवस्थाकोलागि म मरिसकेकोछु ताकि म परमेश्वरकोलागि बाँचेकोछु। म ख्रीष्टसितै क्रुसमा टाँगिएँ।
- 20 यसैले म बाँचिरहेको छैन तर ख्रीष्ट हुनुहुन्छ जो ममा बाँचिरहनु भएकोछ। म मेरो शरीरमा अझै जीवित छु तर म परमेश्वरका पुत्रको विश्वासमा जीवित छु। मलाई उहाँले प्रेम गर्नु भयो अनि मलाई बचाउन उहाँले मेरो निम्ति आफैलाई अर्पण गर्नु भयो।
- 21 परमेश्वरबाट पाएको यो वरदान मलाई खुबै महत्वपूर्ण छ। किनभने यदि व्यवस्थाले हामीलाई परमेश्वरको धर्मी बनाउँदो हो त, ख्रीष्टलाई मर्न कुनै आवश्यक थिएन।

अध्याय 3

- ह**े गलातीवासीहरू, क्रुसमा येशू ख्रीष्ट को मृत्यु बारे तिमीहरूका आँखा अघि स्पष्टसित झल्काइएकै थियो। तर तिमीहरू मूर्ख रहेछौ। कसैले तिमीहरूलाई छक्काएछ।
- 2 मलाई एउटै कुरो भन: तिमीहरूले पवित्र आत्मा कसरी पायो? के व्यवस्था पालन गरेर नै आत्मा पाएका हो? होइन। तिमीहरूले सुसमाचार सुनेर अनि विश्वास गरेर आत्मा पाएका छौ।
- 3 तिमीहरू यति मूर्ख कसरी बन्नसक्छौ? तिमीहरूले आत्मासित ख्रीष्टमा जीवन शुरू गर्‍यो। अनि अब के आफ्नै शक्तिले पूर्ण गर्ने कोशिश गर्छौ? यो मूर्खता हो।
- 4 तिमीहरूले धेरै कुराको अनुभव गरेका छौ। के ती सबै व्यर्थका भए? म आशा गर्छु ती व्यर्थै गएनन्।
- 5 व्यवस्था मान्छौ भनेर परमेश्वरले येशूको आत्मा दिनुभएको हो? होइन। व्यवस्था मान्छौ भनेर परमेश्वरले तिमीहरू बीच चमत्कार गरेका हुन्? होइन। तिमीहरूले सुसमाचार सुन्नु र यसमा विश्वास गर्‍यो भनेर परमेश्वरले आफ्नो आत्मा दिनु भएको र चमत्कार गर्नु भएको हो।
- 6 अब्राहामको बारेमा शास्त्रले त्यही भन्छ। “अब्राहामले परमेश्वरलाई विश्वास गरे अनि परमेश्वरले उनको विश्वासलाई स्वीकार गर्नु भयो। त्यसैले अब्राहामलाई परमेश्वरको धर्मी ठहराउनुभयो।”
- 7 यसैकारण, तिमीहरूले जान्नुपर्छ कि जोसित विश्वास छ तिनीहरू नै अब्राहामका साँचो सन्तान हुन्।
- 8 धर्म शास्त्रले भनेको थियो कि गैर-यहूदीहरूलाई विश्वासद्वारा परमेश्वरको धर्मी ठहराउनुहुनेछ। अब्राहमलाई यो सुसमाचार अघि नै सुनाइएको थियो, जस्तो शास्त्रले भन्छ, “तिमीद्वारा सम्पूर्ण जातिहरूलाई आशीर्वाद दिइनेछ।”
- 9 अब्राहामले यो विश्वास गरे अनि उनी आशिषीत भए। आज पनि यो त्यस्तै छ। जस-जससित विश्वास थियो तिनीहरू सबैले अब्राहामले जस्तै आशीर्वाद पाए।
- 10 तर व्यवस्था पछ्याउनमा भर पर्नेहरूले श्राप पाए किनभने शास्त्रले भन्छ: “व्यवस्थामा लेखिएका सबै कुरा प्रत्येकले मान्ने पर्छ। जसले मान्दैन उमाथि सराप पर्छ।”
- 11 यसैबाट यो प्रष्ट हुन्छ कि व्यवस्थाद्वारा कसैलाई परमेश्वरमा धार्मिक बनाउन सकिंदैन। “जो मानिस विश्वासद्वारा परमेश्वरसँग ठीक छ, उ सधैं बाँचिरहन्छ।”
- 12 व्यवस्था विश्वासमा अडेको छैन। व्यवस्थाले भन्छ, “जसले यी कामहरू गरेर बाँच्न चाहन्छ उसले व्यवस्थाले भनेकै कुराहरू पालन गर्नुपर्छ।”
- 13 व्यवस्थाले हामीमा श्राप ल्यायो तर ख्रीष्टले त्यो श्राप हामीबाट हटाइदिनु भयो। हाम्रो ठाउँ उहाँले लिनुभयो र आफैले त्यो श्राप थप्नुभयो। शास्त्रमा यो लेखिएकोछ, “जब कसैको शरीर रुखमाथि झुण्ड्याइन्छ त्यो श्रापित हो।
- 14 परमेश्वरको आशिष सबै मानिसले पाउन सक्नु भनी ख्रीष्टले त्यसो गर्नु भएको हो। परमेश्वरले अब्राहामलाई यो आशिष प्रतिज्ञा गरे जुन ख्रीष्ट येशू मार्फत आउँदछ। येशू मर्नु भयो जसमा कि पवित्र आत्मा जुन परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नु भएको हामी पाउन सकौं। हामी यो प्रतिज्ञा विश्वासद्वारा पाउँछौं।
- 15 दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो, म एउटा उदाहरण दिन्छु: जब कसैले इच्छा पत्र लेख्छ र त्यो अधिकृत हुन्छ, तब कसैले

त्यसलाई पन्छाउन सक्दैन अथवा त्यसमा केही थप्न नै सक्छ ।

16 परमेश्वरले अब्राहाम र उनका सन्तानलाई प्रतिज्ञा गरेका थिए । परमेश्वरले “अनि तिम्रा सन्तानहरूलाई” भन्नु भएन, जसको अर्थ एक जना मानिस खरीष्ट मात्र हुन्छ ।

17 मेरो भन्नुको मतलब: परमेश्वरले करार बनिनु भन्दा धेरै वर्ष अघि नै यो करार अब्राहामसँग गरेका थिए । व्यवस्थात चान सय तीस वर्षपछि मात्र बनिएको हो । यसैले व्यवस्थाले करार रद्द गराउन सक्दैन र अब्राहामलाई परमेश्वरले दिएका प्रतिज्ञालाई बदल्न सक्दैन ।

18 करारलाई मान्दा परमेश्वरले गरेको प्रतिज्ञा पाइन्छ र? पाइँदैन । यदि व्यवस्था मान्दा ती वस्तुहरू हामीले पाइने भए त्यो प्रतिज्ञाबाट होइन । तर अब्राहामको पक्षमा आफ्नो प्रतिज्ञाको आधारमा उपहार स्वरूप परमेश्वरले उनलाई आशिष दिनु भयो ।

19 त्यसो हो भने व्यवस्था किन आवश्यक पर्यो? मानिसहरूले भूल गर्छन् भन्ने देखाउनलाई व्यवस्था दिइएको थियो । अब्राहामको खास सन्तान नआउञ्जेल सम्म त्यो व्यवस्था चलिरह्यो । परमेश्वरको प्रतिज्ञा यिनै सन्तानको विषयमा थियो । व्यवस्था स्वर्गदूतद्वारा दिएको थियो । स्वर्गदूतहरूले मानिसहरूलाई व्यवस्था दिँदा मोशालाई मध्यस्थ राखे ।

20 तर यो एक पक्षीय भए मध्यस्थ आवश्यक पर्दैन अनि परमेश्वर केवल एउटै हुनु हुन्थ्यो ।

21 के यसले व्यवस्था परमेश्वरको प्रतिज्ञाको विरुद्ध हो भन्ने अर्थ लाग्छ? होइन । मानिसहरूलाई जीवन दिने त्यस्तो व्यवस्था हुँदो हो, त हामी व्यवस्था पालन गरेरै धार्मिक बनिने थियौं ।

22 तर यो साँचो होइन, किन कि धर्मशास्त्रले घोषणा गर्छ कि सबै मानिसहरू पापका कैदी हुन् । यसको अर्थ हुन्छ कि मानिसहरूलाई दिइएको प्रतिज्ञा विश्वासद्वारा दिइन्छ । यो येशू खरीष्टमा विश्वास राख्ने मानिसहरूलाई दिइएको थियो ।

23 जब सम्म यो विश्वास आएको थिएन हामीहरू व्यवस्थाको कैदी थियौं । जब सम्म परमेश्वरमा गर्नु पर्ने विश्वास गर्दैनौं, हामी स्वतन्त्र हुँदैनौं ।

24 यसले गर्दा खरीष्टको आगमन सम्म व्यवस्था हाम्रो अभिभावक थियो । खरीष्ट आए पछि विश्वासद्वारा हामी धर्मी बन्न सक्थौ ।

25 अब विश्वासको बाटो खुलेकोछ र हामी व्यवस्थाको संरक्षणमा छैनौं ।

26 यसकारण अब विश्वासद्वारा खरीष्टमा तिमीहरू परमेश्वरका बालकहरू हो ।

27 तिमीहरू सबै खरीष्टमा बप्तिस्मा लिएर तिमीहरूले खरीष्टलाई नै धारण गरेका छौ ।

28 अब खरीष्टमा कुनै मानिस यहूदी अथवा ग्रीक , कमारा अथवा फुक्का अनि स्त्री अथवा पुरुषमा पनि कुनै भिन्नता भएन । किनभने खरीष्ट यशूमा तिमीहरू सब एक हो ।

29 तिमीहरू खरीष्टमा हो भने तिमीहरू अब्राहामका सन्तान हो । यसको अर्थ अब्राहामसित परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरेको जम्मै आशिष पाउँनेछौं ।

अध्याय 4

म यो तिमीहरूलाई भन्न चाहन्छु: उत्तराधिकारी जब सम्म बालक रहन्छ उ र कमारामा कुनै भिन्नता रहँदैन । यो सत्य हो यद्यपि उसले आफ्नो अधिकारमा रहेको प्रत्येक कुरो पाउँछ ।

2 किन? किनभने बालक छउञ्जेल उसले आफ्नो अभिभावक र संरक्षकको आज्ञा मान्नुपर्छ । तर बालक जब आफ्ना बाबुले तोकिएको उमेरमा पुग्छ, ऊ मुक्त हुन्छ ।

3 हामीसँग पनि त्यस्तै हो । एक समयमा हामी पनि बालक-बालिका जस्तै थियौं । हामी यस संसारका व्यर्थका व्यवस्थाका कमारा थियौं ।

4 तर उचित समयमा परमेश्वरले आफ्नो पुत्र पठाउनु भयो । परमेश्वरका पुत्रले एउटी स्त्रीको कोखमा जन्म लिनुभयो । उहाँ पनि व्यवस्थाको अधिनमा बस्नु भयो ।

5 परमेश्वरले यसो गर्नुको कारण व्यवस्थाका अधीनमा बस्नेहरूलाई मुक्ति दिनु थियो । हामीलाई आफ्ना बालक बनाउने परमेश्वरको इच्छा थियो ।

6 तिमीहरू परमेश्वरका छोरा-छोरीहरू हो । त्यसैकारण परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा तिमीहरूको हृदयमा हाली दिनु भयो त्यही आत्मा ले पुकार्छ, “बाबा, पिता ।”

7 यसैकारण, अब तिमीहरू अघि जस्तो कमारा छैनौ । तिमीहरू परमेश्वरको पुत्र हो । आफूले गरेको प्रतिज्ञा परमेश्वरले पूरा गर्नुहुनेछ किनभने तिमी उहाँको पुत्र हो ।

8 अघि-अघि तिमीहरूले परमेश्वरलाई चिनेका थिएनौ । तिमीहरू त्यस्ता देवताहरूको दास थियौ जो साँचो थिएनन् ।

- 9 अब तिमीहरूले साँचो परमेश्वरलाई चिन्छौ । वास्तवमा परमेश्वरले तिमीहरूलाई चिन्नुभयो । यसकारण अधि-अधि मानिलिएका ती कमजोर र निकम्मा व्यवस्थाहरू तिर फेरि किन फर्कन्छौ? फेरि त्यसकै कमारा बन्न चाहन्छौ?
- 10 तिमीहरूले अझै पनि व्यवस्थाको शिक्षा अनुसार खास दिन, महीना, ऋतु र वर्ष मनाउँछौ ।
- 11 तिमीहरूबारे मलाई डर लाग्छ कि तिमीहरूको लागि मैले जे जति परिश्रम गरें ती तब व्यर्थ त भएनन्?
- 12 दाज्यू-भाइ दिदी-बहिनीहरू, म पनि तिमीहरू जस्तै थिएँ, यसकारण दया गरी अब म जस्तै भइदेऊ । अधि तिमीहरू मेरो लागि खुबै राम्रा थियौ ।
- 13 सम्झ त, म किन तिमीहरू भएकोमा पहिल्यै आएँ । किन कि मलाई सान्छो थिएन । तब मैले तिमीहरूमा सुसमाचार प्रचार गरें ।
- 14 मेरो बिसञ्चो तिमीहरूलाई भार बन्यो । तर तिमीहरूले म प्रति घृणा दर्शाएनौ । तिमीहरूलाई छोडन मलाई वाध्य गरेनौ । तिमीहरूले मलाई यस्तो स्वागत गर्यो कि म परमेश्वरबाट आएको दूत नै हुँ । तिमीहरूले मलाई स्वयं येशू ख्रीष्टलाई झैं स्वीकार्यो ।
- 15 त्यसबेला तिमीहरू खुबै प्रसन्न थियौ । कता हरायो त्यो खुशी अहिले? मलाई संझना छ हुन सक्ने सब किसिमको सहायता मलाई दियो । यदि सम्भव हुन्थ्यो भने आफ्नो आँखा पनि निकालेर अनि मलाई दिने थियो ।
- 16 के अहिले म तिमीहरूको शत्रु भएको छु किनकि म सत्य बोल्छु?
- 17 ती मानिसहरू तिमीहरूमाथि खुबै चासो राख्दैछन्, तर तिनीहरूको मनसाय राम्रो छैन । तिमीहरूकोलागि त्यो राम्रो होइन । तिनीहरू चाहन्छन् कि तिमीहरू हाम्रो विरोधमा खड हौ । तिमीहरू चाहन्छन् कि तिमीहरूले तिनीहरूलाई मात्र पछ्याउनु अनि अरुलाई होइन ।
- 18 जब मानिसहरूले तिमीमा चासो लिन्छन भने त्यो सँधैं राम्रो छ यदि उद्देश्य राम्रो छ भने । त्यो सँधैं सत्य हो, म तिमीहरूसित हुँदा होस् कि नहुँदा होस् ।
- 19 मेरा साना बालकहरू हो! जन्म दिँदा आमालाई जस्तो प्रसुति पीड हुन्छ, मलाई पनि त्यस्तै पीड अनुभव भइरहेछ । तिमीहरू ख्रीष्ट जस्तै नहोउज्जेल म त्यही पीडा अनुभव गरिनै रहन्छु ।
- 20 मलाई लाग्छ यदि म अहिले तिमीहरूसित हुँदो हुँ त म मेरो स्वरको लय नै बदलाउने थिएँ किन कि म अन्योलमा परेको छु ।
- 21 तिमीहरूमध्ये कतिजना मोशाको व्यवस्थाको अधीनमा रहन चाहन्छौ । भन त व्यवस्थाले के भन्छ तिमीहरू सुन्दैनौ?
- 22 धर्मशास्त्रले भन्छ, अब्राहामाका दुइ छोराहरू थिए । तिनीहरू मध्ये एउटाकी आमा कमारी थिई र अर्को चाँहिकी आमा मुक्त स्त्री थिई ।
- 23 अब्राहामको कमारी पट्टीको छोरो सामान्य मानव रूपले जन्मेको थियो भने मुक्त स्त्री पट्टीको छोरो परमेश्वरले अब्राहामलाई दिएको प्रतिज्ञा अनुसार जन्मेको थियो ।
- 24 यो सत्य कथाले हाम्रो अधि एउटा चित्र खड गर्छ । ती दुइ स्त्रीहरू परमेश्वर र मानिस बीचको करार स्वरूप हुन् । एउटा करार सीनै पर्वत को परमेश्वरले बनाएको व्यवस्था हो । यस संझौताको अधीन रहने मानिसहरू कमारा जस्ता हुन् । हागार नाउँकी आमा त्यही करार जस्तो हो ।
- 25 हागार अरब देशमा सीनै पाहाड जस्तो हो र ऊ यरुशलेमको वर्तमान नगर यहूदीको प्रतिरूप हो । यो नगर एउटा कमारा हो र यसका मानिसहरू (यहूदी) कमाराहरू हुन् ।
- 26 तर स्वर्गीय यरुशलेम एउटी मुक्त नारीको प्रतीक हो । यिनी हाम्री माता हुन् ।
- 27 धर्मशास्त्रमा यो लेखिएको छ: “खुशी होऊ हे बाँझी नारी! जसले कुनै बालकलाई जन्म दिनु सकिनौ, हँसले कराऊ, जोडले चिच्याऊ कि प्रसव पीड तिमीले कहिल्यै अनुभव गरिनौ । त्यो नारी जसको पति छैन, उसैका धेरै सन्तान होलान्, पतिसितै रहने स्त्रीको बरु छोरा-छोरी नहोलान् ।”
- 28 अब्राहामको एउटा छोरो सामान्य रूपले जन्मेको थियो । अर्को छोरो परमेश्वरको प्रतीज्ञा अनुसार आत्माको शक्तिले जन्मेको थियो । मेरा दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनीहरू! तिमीहरू पनि ती इसहाक जस्तै प्रतीज्ञाका छोरा-छोरीहरू हौ । सामान्य रूपमा जन्मने छोरोले अर्को छोरोसँग दुर्व्यवहार गरेको थियो । आज पनि त्यस्तै भइरहेछ ।
- 29
- 30 तर धर्मशास्त्रले के भन्छ? “कमारी र उसको छोरोलाई निकाली देऊ! मुक्त स्त्रीको छोरोले आफ्ना पिताका सबै थोक पाउनेछ । तर कमारीको छोरोले केही पाउने छैन ।”
- 31 यसैकारण मेरा दाज्यू -भाइ, दिदी-बहिनीहरू हो! हामी कमारीको छोरा-छोरी होइन् । हामी स्वतन्त्र स्त्रीका छोरा-छोरीहरू हौ ।

अध्याय 5

ख्रीष्टले हामीलाई स्वतन्त्र बनाउनु भयो, साहसी होऊ । बदली भएर व्यवस्थाकै कमारा नबन ।

² सुन! म पावल हुँ । म भन्छु, यदि खतना गरी तिमीहरू फेरि (व्यवस्थामै) फँकन्छौ भने तिमीहरूका लागि ख्रीष्ट असल हुनुहुन्न ।

³ फेरि म प्रत्येकलाई चेताउनी दिन्छु यदि खतना गर्न राजी छौ भने तिमीहरूले मोशाको सबै व्यवस्था पालन गर्न बाध्य हुनेछौ ।

⁴ यदि व्यवस्था मानेर धर्मी हुन खोज्छौ भने ख्रीष्टसितको तिमीहरूको जीवन शेष भयो । तिमीहरू परमेश्वरको अनुग्रहदेखि बाहिर निस्क्यौ ।

⁵ हाम्रोलागि भने विश्वासद्वारा मात्रै परमेश्वर अघि धर्मी बन्ने आशा गर्न सकिन्छ । अनि त्यो आशा आत्माबाट पाउन हामी पखिरहेका छौ ।

⁶ कोही ख्रीष्ट येशूमा छ भने त्यसको खतना भएको छ कि छैन त्यो कुनै मुख्य कुरो होइन । तर मुख्य कुरो त हो विश्वास जुन प्रेमबाट आफै प्रकट हुन्छ ।

⁷ तिमीहरू राम्रो दौड दौडिरहेथ्यौ । सत्य पालन गरिरहेका थियौ । सत्य बाटो हिँडनमा तिमीहरूलाई कसले रोक्थो?

⁸ यो रोकावट तिमीलाई परमेश्वरबाट भएको होइन जसले तिमीहरूलाई छान्नुभयो ।

⁹ होशियार होऊ, “अलिकति खमीरले पनि जम्मै पीठोको डल्लालाई फुलाउँछ ।”

¹⁰ मलाई परमेश्वरले पुरा भरोसा दिनुहुन्छ कि तिमीहरूले त्यस्तो विचारलाई स्वीकार्ने छैनौ । त्यस्तो विचारमा कसैले तिमीहरूलाई अल्मल्याउँदछ । ऊ जो सुकै होस् दण्ड पाउने नै छ ।

¹¹ मेरा दाज्यु-भाईहरू हो! मानिसले खतना गर्ने पछि भनेर मैले सिकाएको छैन । त्यस्तै सिकाउँदैछु भने फेरि मेरो खेदो किन गरिन्छ? मैले मानिसहरूलाई खतना गर्नु सिकाएकै हो भने ख्रीष्टबारे मेरो प्रचारमा कुनै समस्या नै बन्ने थिएन । यदि मैले खतना गर्न मानिसहरूलाई सिकाई रहेको छैन भने, तब क्रुसको विषयमा मेरो शिक्षा कुनै समस्या नै होइन ।

¹² म त चाहन्छु, कसैले खतनाको दुःख बिसाउँछ भने तिमीहरू आफ्नो काममा अघि बढ्दै जाऊ अनि तिनीहरू नै बरु खसी बन्नु ।

¹³ मेरा दाज्यु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू हो! परमेश्वरले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र बन्न बोलाउनु भएको हो । तर त्यस स्वतन्त्रतालाई आफ्नो पापपूर्ण विचार गर्ने बहाना नबनाऊ । तर आपसमा प्रेमको वार्तालाप गर ।

¹⁴ सम्पूर्ण व्यवस्था यही एक आदेशमा समेटिएको छ: “आफूले आफूलाई जस्तो प्रेम गर्छौ त्यस्तै प्रेम अरुलाई पनि गर ।”

¹⁵ तर आपसमा पिटापिट र च्याताच्यात गर्थे भने, अन्तमा तिमीहरू आपसमै नाश हुने छौ ।

¹⁶ यसैले म भन्छु: आत्मा अनुसार बाँच । त्यसो गर्थे भने तिम्रा पापपूर्ण स्वभावले चाहेको खराब काम गर्ने छैनौ ।

¹⁷ हाम्रो पापपूर्ण स्वभावले यस्तो कुरो चाहन्छ जुन आत्मा विरुद्ध हुन्छ । अनि आत्माले चाँहि यस्तो कुरो चाहन्छ जुन हाम्रो पापपूर्ण स्वभावको विरुद्ध हुन्छ । यी दुई कुराहरू एक अर्कोको विपरीत छन् । यसैकारण तिमीले साँच्चै गर्नु चाहेको कुरो गर्न सक्तैनौ ।

¹⁸ तर आत्माबाट डोरियो भने तिमी व्यवस्थाको अधीनमा रहने छैनौ ।

¹⁹ हाम्रा पापपूर्ण स्वभावले खराब गर्छ जो यी हुन: यौन पाप, अशुद्धता, अनैतिकता,

²⁰ मूर्ति-पूजा, तन्त्र-मन्त्र, दुश्मनी, झै-झगड, इर्ष्या, क्रोध, स्वार्थ, फूट, गुटबन्दी,

²¹ डाह, मदपान, मोजमज्जा र यस्तै अरुअरु । मैले पहिले पनि चेताउनी दिएकै हुँ र अहिले पनि दिन्छु: जसले यस्ता कामहरू गर्छन् ती परमेश्वरको राज्यमा जाने छैनन् ।

²² तर आत्माले प्रेम, आनन्द, शान्ति, धैर्य, दया, भलाइ, विश्वस्तता,

²³ नम्रता, संयम दिंदछ । यी कुराहरू भूल हुन् भन्ने कुनै व्यवस्थामा छैन ।

²⁴ ख्रीष्ट येशूमा हुनेहरूले आफ्ना यस्ता पापपूर्ण स्वभावलाई क्रुसमा झुण्ड्याएका हुन्छन् । तिनीहरूले आफ्ना वासना र अशुभ कामना जो तिनीहरूको पाप स्वभावले चाहन्छ, त्यागी सकेका हुन्छन् ।

²⁵ आत्माबाट हामीले नयाँ जीवन पाउँदछौ । जीवनको पथ प्रदर्शनको निम्ति हामीले आत्मालाई पछ्याउनु पर्छ ।

²⁶ हामीले अर्कालाई रीस उठाउनु हुँदैन । र हामीले एक-अर्कोको डाह गर्नु हुँदैन ।

अध्याय 6

दाज्यु-भाइ र दिदी-बहिनीहरू हो! तिमीहरू मध्ये कसैले भूल गर्न सक्छौ । तिमीहरूमा जो आत्मिक छौ भूल गर्ने मानिसकहाँ जाऊ र उसलाई नम्रतापूर्वक ल्याऊ । यो काम नम्र बनेर गर्नु पर्छ । तर होश गर! नत्र तिमी पनि पापतिर तानिन सक्छौ ।

2 एक-अर्काको दुःखमा सहायता गर । यसो गर्थौ भनें तिमीले खरीष्टको व्यवस्थालाई साँचोसित पालनगरेका हुनेछौ ।

3 यदि कोही मान्य नहुँदा-नहुँदै पनि आफूलाई मान्य नै सझन्छ भने उसले आफैलाई धोखा दिइरहेकोछ ।

4 कसैले आफ्नै प्राप्ति अर्कोसित तुलना नगरोस् । आफ्नो काम आफैले जाँचोस् । तब मात्र ऊ गर्वित हुनसक्छ ।

5 प्रत्येक आफ्नो अभिभारा आफै स्वीकार गरोस् ।

6 जसले परमेश्वरको शिक्षा लिइरहेको छ उसले आफूमा भएको सबै सद्गुणहरू आफ्ना प्रशिक्षकहरूमा बाँढोस् ।

7 आफूले आफैलाई धोखा नदेऊ, तिमी परमेश्वरलाई ठग्न सक्दैनौ । मानिसले जे रोप्छ त्यही फल्छ ।

8 यदि कसैले आफ्नै पापपूर्ण खेतमा खेती गर्छ भने उसले विनाश उब्जाउँछ । तर कसैले आत्माको खेतमा खेती गर्छ भने उसले आत्माबाट अनन्त जीवन उब्जाउँछ ।

9 राम्रो काम गर्नामा हामी थाक्नु हुँदैन । यदि हामी कर्म गर्न रोकिएनौ भने ठीक समयमा हामी बाली उठाउन पाउँछौं ।

10 जब हामीले अवसर पाउँछौं, सबैलाई सहायता गरौं । विशेष गरी तिनीहरूलाई जो विश्वासी परिवारका छन् ।

11 यो म आफै लेख्दैछु । हेर कति लामो चिट्ठी म लेख्छु ।

12 कसैले तिमीहरूलाई खतना गर्न कर लगाउलान् । अरूले तिनीहरूलाई मानुन् भन्ने आशामा मात्र तिनीहरूले त्यसो गर्छन् । खरीष्टको क्रुसलाई मात्र मान्दा तिनीहरूको खेदो होला कि भनेर ती डराउँछन् ।

13 जसले खतना गराउन बल दिन्छन्, तिनीहरू आफै व्यवस्था मान्दैनन् तर तिमीहरूलाई खतना भने गराउन चाहन्छन् । यदि तिनीहरू आफ्नो इच्छा पूरा गराउन सके तिनीहरू आफूमा गर्व गर्छन् ।

14 म चाँहि त्यस्ता कुरामा गर्व गर्दिन भन्ने आशा गर्छु । म हाम्रा प्रभु येशू खरीष्टको क्रुसमा गर्व गर्छु । क्रुसद्वारा संसार मेरोलागि मरेको छ र संसारकोलागी म मरिसकेको छु ।

15 खतना गर्नु कि न गर्नु त्यो कुनै महत्वपूर्ण कुरा होइन । महत्वपूर्ण कुरा हो परमेश्वरले बनाउनु भएको नयाँ मानिस हुनु ।

16 यो व्यवस्था पालन गर्ने परमेश्वरका सम्पूर्ण जनहरू अनि परमेश्वरका जम्मै मानिसहरू प्रति शान्ति र करुणा रहोस् ।

17 अब उसो कसैले मलाई धेरै कष्ट नदेऊ । मेरो शरीरभरि चोटका दागहरू छन् । यी दागहरूले प्रमाण गर्छ कि म खरीष्ट येशूकै हुँ ।

18 मेरा दाज्यु-भाइ दिदी-बहिनीहरू! हाम्रा प्रभु येशू खरीष्टको अनुग्रह तिमीहरूको आत्मामा रहिरहोस् भनी म प्रार्थना गर्छु । आमिन ।

For other languages please go to www.wordproject.org